

РЕШЕНИЕ

№ 710

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев

Членове: Даниела Талева
Петър Н. Славчев

при участието на секретаря Анна Щ. Т.а
в присъствието на прокурора Т. В. Т.
като разглежда докладваното от Петър Н. Славчев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221100602109 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивен протест и допълнение към него от прокурор в Софийска районна прокуратура срещу присъда от 03.06.2021 г. на СРС, НО, 101-ви състав по НОХД № 8437/2019г., с която подсъдимият е признат за невинен за извършено престъпление по чл. 286, ал. 1, във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК, като на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за това, че в периода 03.05.2017 г. — м.септември 2017 г. в гр.Стара Загора и гр.София, в условията на продължавано престъпление - с две деяния, които осъществяват поотделно състава на едно и също престъпление, извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото, пред надлежен орган на властта - прокурор от Районна прокуратура - гр.Стара Загора и прокурор от Софийска градска прокуратура, звено „АнтиК.“ набедил М. М. М. - съдия от Окръжен съд - гр.Стара Загора в престъпления, като знаел, че набеденото от него лице е невинно, както следва:

- На 03.05.2017 г. в гр.Стара Загора пред надлежен орган на властта, а именно прокурор от Районна прокуратура гр.Стара Загора в подаден сигнал, заведен в Районна прокуратура гр.Стара Загора с вх.№ 1666/02.05.2017 г., набедил съдия от Окръжен съд - гр.Стара Загора - М. М. М. в това, че същата,

при разглеждането и постановяването на решение по гражданско дело № 12/2016 г., по описа на Окръжен съд - гр.Стара Загора е извършила престъпления по чл. 321, ал. 3, във вр. с ал. 2 от НК /участва в качеството си на длъжностно лице в организирана престъпна група, създадена с користна цел/; чл. 282, ал. 1 от НК /престъпление по служба/ и чл. 302, т. 1, във вр. с чл. 301, ал. 1 от НК /подкуп, извършен от съдия/, като знаел, че набеденото от него лице е невинно.

- През м.септември 2017 г., в гр.София, пред надлежен орган на властта, а именно прокурор от Софийска градска прокуратура, звено „АнтиК.“, в депозирано сведение в хода на извършвана проверка по пр.пр.№ с вх.№ 16060/2017 г., набедил съдия от Окръжен съд - гр.Стара Загора — М. М. М. в това, че при разглеждането и постановяването на решение по гражданско дело № 12/2016 г., по описа на Окръжен съд - гр.Стара Загора е извършила престъпления по чл.282, ал.1 /престъпление по служба/ и чл. 302, т. 2, във вр. с чл. 301, ал. 1 от НК /подкуп, извършен от съдия/, като знаел, че набеденото от него лице е невинно.

Във въззивния протест и неговото допълнение се поддържа, че извършването на деянията, инкриминирани в обвинението, е установено по безспорен начин, а оспорената присъда била неправилна. Представителят на обвинението е счел, че при правилно установената фактическа обстановка въз основа на вярна оценка на доказателствените източници, последваща пълно, обективно и всестранно изследване на всички обстоятелства по делото, материалният закон не е приложен правилно. Оспорва приетото в мотивите на съда, че твърденията в сигнала до РП Стара Загора били неконкретизирани с време, място и конкретни фактически обстоятелства и непроверими, а инкриминираните фрази и сведения били извадени от контекста, като им е придаден смисъл, който не притежават. Позовава се на трайната практика на ВКС, приемаща позицията за липса на изисквания към субектите на престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК за изчерпателност от гледна точка на правна квалификация и цифрово изражение на изявленията им. В това отношение поддържа, че подсъдимият е заявил в сигнала и сведението си за действия, които според него били осъществени от М. и представлявали следствие на получен от нея дар, който не □ се следвал, които били поръчкови, платени и др. Счел е, че изводите, за това че инкриминираните изрази представлявали лична оценка за действията на съдията и изразено несъгласие с постановеното решение, а не фактически твърдения, поради което не били обхванати от състава на набедяването, са неправилни. В тази връзка е посочил, че при набедяването следвало да се преценят повода за депозиране на сигнала, действителното му съдържание от гледна точка на преследваната цел, както и всички останали елементи на време, място, обстановка, включваща и хронологията на събитията пред и след деянието, при анализа на които обстоятелства се достигало до извод, че подсъдимият е депозирал сигнала и сведенията със съзнанието, че описаните обстоятелства са неверни. Представителят на обвинението намира, че адресирането на сигнала освен до РП Стара Загора и до Висшия адвокатски съвет, във връзка с деяние извършено от свидетелката адв.В., не означавало че подсъдимият

нямал намерение да набеди свидетелката М.. Неправилно било и приетото от съда, че по преписката, по която подсъдимият подал сигнала, било образувано производство срещу самия подсъдим, след като в РП Стара Загора е образувана нова преписка по полученото с постановление на СГП копие от сигнала. Следвало да се отчете и обстоятелството, че преди депозиране на сигнала до прокуратурата бил подаден сигнал и до Инспектората на ВСС, по повод на който било получено от подсъдимия становище, в което инспекторатът сочел, че нямало данни за престъпления и нарушения от магистрата и обърнал внимание твърденията да бъдат конкретизирани, тъй като инкриминираният сигнал бил подаден в деня, следващ получаване писмото от инспектората. Въз основа на изложеното извежда заключение, че при подаване на сигнала до РП Стара Загора подсъдимият вече е имал изградена представа, вече бил знаел че в сигнала му нямало данни за престъпление или нарушение на магистрата, като използваните изразни средства не можело да бъдат оценени като добросъвестни. Във връзка с изложеното следвало да се оценят и данните за личността на дееца, който имал юридическо образование и добри познания за естеството на дейността на институциите, към които са обръща. Изтъква наличието на постановление за отказ да се образува наказателно производство срещу свидетелката М.. Представителят на обвинението е посочил, че намира за доказана по несъмнен начин и субективната страна на деянието, като използването на израз на предположение в сигнала и сведението имало само формален характер. В обобщение авторът на протеста и допълнението му иска отмяна на присъдата на Софийски районен съд и подсъдимият М. да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение.

В съдебно заседание представителят на СГП не е поддържал протеста, но не оттегля същия. Предлага да бъде потвърдена първоинстанционната присъда. Счита, че подсъдимият е упражнил конституционно признатото му право на сигнал до компетентния орган, с което направил интерпретация и съждения, без да излага конкретни факти, с които да припише престъпление, поради което не е осъществил състава на престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК.

Защитникът адв. М. е подкрепил становището на представителя на СГП, като поддържа че не са налице основания за отмяната или изменението на присъдата. Счита, че изначално вменените с обвинителния акт деяния били неясни, тъй като следвало да се цитират частите от сигнала, насочени срещу свидетелката М. в техния пълен смисъл, а не извадени от контекста. Пзовава се на приетото от прокурор в звено „Анти К.“ на СГП, че в сигнала липсвали данни за извършени престъпления от магистрат, а се съдържали общи изявления, субективни оценки, квалификации и недоволство от взети решения. Исква да се потвърди присъдата на Софийски районен съд като правилна и законосъобразна.

Подсъдимият М. е поддържал изложеното от защитника си, като не се признава за виновен, което е заявил и в последната си дума.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, като обсъди доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и взе предвид разпоредбите на

закона, извърши цялостна проверка на атакуваната присъда в съответствие с изискванията на чл. 314 от НПК и без да променя изводите на районния съдия намери за установено следното:

К. А. М. е роден на ***** г. в с.Дрангово, обл.Кърджали, българин е, български гражданин е, женен е, с висше образование е, управител е на търговско дружество, неосъждан е, живее на адрес: гр. София, ул.“*****”, ЕГН *****.

В Окръжен съд - Стара Загора било образувано гражданско дело № 12/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора, ГО, V-ти състав, по депозирана искова молба от „Е.” ООД, ЕИК - ***** , със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.”Лозенец”, ул.”*****”, ап. 3, представлявано от подсъдимия К. А. М. в качеството му на управител и представляващ дружеството, срещу Главно управление „С.И.В.” ЕАД гр.София /„ГУСВ” ЕАД/ ЕИК - ***** , със седалище и адрес на управление гр.София, ул. ”*****”, представлявано от изпълнителния директор П.П. и „Б.И.” ЕООД, ЕИК - ***** със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Витоша, кв.”Манастирски ливади”, ул.”*****” № ***** , представлявано от С.С., с правно основание чл. 135, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 от ЗЗД.

Делото било разгледано от председателя на V-ти състав при Окръжен съд - Стара Загора, Гражданско отделение - съдия М. М. М.. Процесуални представители на ответниците по горепосоченото дело били адв. Е. В. за „Б.И.“ ЕООД и юрк. Л.П. за „ГУСВ“ ЕАД.

В хода на делото между страните възникнал спор относно воденето на тристранни преговори и постигането на извънсъдебно споразумение между тях.

В открито съдебно заседание на 27 септември 2016 г. по посоченото гражданско дело процесуалният представител на „ГУСВ” ЕАД юрк.П. заявила, че те като цяло не оспорват воденето на преговори, не оспорват и тристранното споразумение между страните. В същото съдебно заседание адв.В. от своя страна направила изявление, че на нея не □ е известно доверителят □ да е участвал в такива преговори. Тогава подсъдимият се обърнал към съдебния състав и съобщил, че адв.В. лично е присъствала на такива преговори, като в тази връзка направил искане изрично в протокола от съдебното заседание да се отрази дали същата го потвърждава или не.

На това искане съдът отговорил в свое определение, че въпросът с водените преговори между страните е достатъчно изяснен и не следва да се поставя към пълномощниците на страните. Съдът посочил още в определението си, че ответникът „ГУСВ” не оспорвал участието си в такива преговори, а другата страна е заявила, че не знае за такива преговори, водени от управителя на представляваното от нея дружество.

Подсъдимият отново поискал от съда да се постави въпрос на ответника кой е присъствал на преговорите, както и дали представеното по делото споразумение съответства по съдържание на изпратено по електронен път споразумение с прикачен файл. В случай, че не се даде отговор на тези въпроси подсъдимият заявил пред съдебния състав, че поддържа искането си

за назначаването на съдебно-техническа експертиза, която да изследва водената между страните чрез изпращането на имейли кореспонденция. Тогава съдът поставил въпрос към процесуалния представител на „Б.И.“ ЕООД - адв.Е. В., свързан с воденето на такива преговори между страните, на което тя отговорила, че в нейно присъствие не са провеждани преговори, че тя не е участвала и не е присъствала на такива.

В следващо открито съдебно заседание, проведено на 19 януари 2017 г., по посоченото гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти гр.състав, подсъдимият се явил лично в качеството си на управител и представляващ ищеца „Е.“ ООД и заявил пред съдебния състав, че ответните страни лъжат в съдебна зала, че не е имало тристранни преговори и споразумение, което се виждало от имейлите на ГУСВ и техния имейл. В тази връзка направил искане за издаване на заверени преписи от протоколите от съдебните заседания, за да сигнализира прокуратурата или съдът служебно да направи това. В същото съдебно заседание юрк.П., като процесуален представител на ответника „ГУСВ“ ЕАД заявила, че никога не е казвала, че не са водили преговори, но споразумението, което са изпращали към другата страна като прикачен файл, било само проект, но то нито било подписано, нито било станало факт, за да има доказателствена тежест. В заседанието на 19.01.2017 г. съдебното дирене по посоченото гражданско дело било обявено за приключено и бил даден ход на устните състезания, след което съдът обявил на страните, че ще се произнесе с решение.

С решение № 51 от 20.02.2017 г., постановено по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, ГО, V-ти състав, с председател съдия М. М., съдът отхвърлил предявения от „Е.“ ООД срещу „ГУСВ“ ЕАД и „Б.И.“ ЕООД иск да бъде обявен за недействителен по отношение на „Е.“ ООД сключения между „ГУСВ“ ЕАД и „Б.И.“ ЕООД договор за прехвърляне на недвижим имот от 11.08.2015 г., обективиран в нотариален акт № 96, том IV, рег. № 3092, дело № 343 от 2015 г. на нотариус С.Ч. с р-н на действие РС Стара Загора, вписана в Регистъра на Нотариалната камара под № 381, вписан в Служба по вписванията Стара Загора под вх. рег. № 9160, акт № 187, акт том XXIII, дело № 4776/2015 г., като неоснователен. В мотивите на решението съдът посочил, че ищецът е представил тристранно споразумение от 29.07.2015 г., касаещо „Б.И.“ ЕООД, „ГУСВ“ ЕАД и „Е.“ ООД, което не е подписано, както и че споразумението, обсъдено заедно с признанието на представителя на ответника „ГУСВ“ ЕАД установява, че е имало желание за сключване на такова споразумение, но не доказва участието в преговори за сключването му на представител на втория ответник - „Б.И.“ ЕООД, нито дали му е било известно това желание на другите две страни - „Е.“ ООД и „ГУСВ“ ЕАД. Съдът изрично отбелязал, че от друга страна, знанието за увреждането на кредитора, поради отчуждаване на процесния имот, с което се намалява възможността му да се удовлетвори от стойността на имота, както по отношение на длъжника, така и на неговия съконтрагент, трябва да е налице към момента на извършване на транслативната сделка. В тази връзка съдът намерил, че към този момент ищецът не установява знание у купувача за увреждане на кредитора на продавача. С тези мотиви съдът приел от правна

страна, че предявеният иск с правно основание чл.135 от ЗЗД е неоснователен и като такъв същият бил отхвърлен. Съдът отхвърлил като неоснователен и предявения от „Е.“ ООД срещу „ГУСВ“ ЕАД и „Б.И.“ ЕООД в условията на евентуалност иск да се обяви за нищожен, като противоречащ на закона, сключеният между „ГУСВ“ ЕАД и „Б.И.“ ЕООД договор за прехвърляне на недвижим имот от 11.08.2015 г., обективиран в нотариален акт № 96, том IV, рег. № 3092, дело № 343 от 2015 г. на нотариус С.Ч. с р-н на действие РС Стара Загора, вписана в Регистъра на Нотариалната камара под № 381, вписан в Служба по вписванията Стара Загора под вх. рег. № 9160, акт № 187, акт том XXIII, дело № 4776/2015 г. Със същото съдебно решение „Е.“ ООД било осъдено да заплати на „ГУСВ“ ЕАД сумата от 450.00 лв., представляващи направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, както и да заплати на „Б.И.“ ЕООД сумата от 20 000 лв., разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Освен горепосоченото гр.д. № 12/2016 г. по описа на ОС Стара Загора, V-ти гр.състав, по искова молба на „Е.“ ООД, ЕИК - *****, представлявано от подсъдимия К. М. срещу Главно управление „С.И.В.“ ЕАД гр.София /„ГУСВ“ ЕАД/ ЕИК - ***** и „Б.И.“ ЕООД, ЕИК - ***** било образувано т.д. 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора с правно основание чл. 135, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 от ЗЗД. Делото било разгледано от свидетелката Р.Т. - съдия в Търговско отделение на ОС Стара Загора. Процесуални представители на ответниците и по това дело били адв.Е. В. за „Б.И.“ ЕООД и юрк.Л.П. за „ГУСВ“ ЕАД. По посоченото търговско дело постъпила писмена молба вх.№ 15248/14.12.2016 г. от ищеца „Е.“ ООД, с искане, свързано с депозирана по това дело съдебно-техническа експертиза /СТЕ/, да се изпрати протокола от откритото съдебно заседание и отговорите на исквата молба на прокуратурата, с оглед вероятно осъществен фактически състав на престъпление по чл. 290а от НК, тъй като процесуалните представители и на двамата ответници, са излъгали, че не са водени тристранни преговори между „Е.“ ООД, „Б.И.“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД и че не е подготвяно тристранно споразумение между тях. В проведено по делото открито съдебно заседание на 31.05.2017 г. подсъдимият се явил лично и направил изрично искане към съда протокола от съдебното заседание да бъде изпратен в прокуратурата, като посочил, че от страна на „Б.И.“ ЕООД последната седмица им бил оказан натиск да направят отказ от иска по това дело, както и от иска по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, както и че на втора среща, на която бил поканен, в присъствието на двама охранители и адв.В., последната им предала искането да се направи отказ от исквете. Подсъдимият съобщил, че от страна на ответника „Б.И.“ ЕООД по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора е направен евентуален опит и евентуално плащане за поръчково съдебно решение и в тази връзка срещу съдия М. бил подаден сигнал в Инспектората към ВСС и ДАНС, копие от който подсъдимият представил по делото. Подсъдимият уведомил съда, че срещу адв.В. също имало подаден сигнал в РП Стара Загора за затаяване на истина, както и сигнал в Адвокатския съвет. В посоченото съдебно заседание подсъдимият заявил пред съдебния състав, че съдия М. по тяхно мнение си е позволила поръчково

съдебно решение, като поискал препис от протокола от проведеното с.з. по т.д. 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора да се изпрати на Софийска градска прокуратура. По така направеното искане съдът се произнесъл като разпоредил препис от протокола от съдебното заседание по посоченото т.д. 69/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора да се изпрати на Софийска градска прокуратура.

Наред с горепосочените дела, по искова молба на „Б.И.” ЕООД срещу „Е.” ООД, било образувано гр.д.№ 78/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, ГО, V-ти състав, с председател съдия М. М.. Производството било с правно основание чл. 49, във вр. с чл. 45 от ЗЗД и било заведено като самостоятелно такова, след отделяне с определение на съда от 14.06.2016 г. по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС - Стара Загора на предявения по това дело насрещен иск от „Б.И.” ЕООД срещу „Е.” ООД.

След постановяване на решението по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, ГО, V-ти състав, с председател съдия М. М., на 05.04.2017 г. в Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/ постъпил сигнал от подс.К. А. М. /вх.№ 2196/05.04.2017 г./ в качеството му на управител на „Е.” ООД, с искане за извършване на проверка по реда на Глава 9, Раздел I „б” от ЗСВ, с оглед установяване на данни за вероятно престъпление, извършено от магистрат. Въпреки че сигналът бил подробен, от ИВСС била направена преценка, че същият не съдържа всички изискуеми реквизити, изчерпателно изброени в чл.175л, ал. 5 от ЗСВ. Поради тази причина на основание чл. 175л, ал. 5 и чл.175ф от ЗСВ във вр. с чл. 30, ал.2 от АПК подсъдимият бил уведомен, че следва да отстрани недостатъците на сигнала си в 3-дневен срок от получаване на съобщението.

В указания му срок /на 05.05.2017 г./ подсъдимият депозирал нов сигнал в ИВСС /вх.№ 3873/05.05.2017 г./ с искане за извършване на проверка за евентуално престъпление, извършено от магистрат. Новият сигнал също не давал уточнение по въпросите, по които била изискана допълнителна информация, като същият отново не бил съобразен с изискванията на чл. 175л, ал. 1 и ал. 5, т. 3 и 4 от ЗСВ. В него не били посочени конкретни данни за естеството на нарушенията /определени и като престъпления/, които евентуално са извършени и при какви обстоятелства, нито източници, които биха могли да ги потвърдят. Инспекторът при ИВСС, на когото бил разпределен сигнала на подсъдимия, приел, че в сигнала е изразено становище по същество на спора по гражданското дело, а именно по отношение на обосноваността, законосъобразността и правилността на съдебния акт, които въпроси не попадат в компетентността на Инспектората по ЗСВ. В този смисъл било изготвено окончателно становище изх.№ СР - 17-218/19.05.2017 г. на инспектор в ИВСС, съгласно което проверка по чл.175к от ЗСВ не следвало да се извършва и производството по сигнала било прекратено.

На 03.05.2017 г. в Държавна агенция „Национална сигурност” /ДАНС/ бил заведен сигнал на подсъдимия /с вх.№ Ж-297/03.05.2017 г./, който той депозирал в качеството си на управител на търговско дружество „Е.” ООД с оглед евентуално престъпление, извършено от магистрат - съдия при ОС

Стара Загора. На същата дата - 03.05.2017 г. подсъдимият К. А. М. депозирал сигнал в РП Стара Загора, заведен с вх.№ 1666/2017 г. от 03.05.2017 г. по описа на РП Стара Загора, с копие до Висш Адвокатски съвет, с оглед извършване на проверка за престъпление по чл.290а от НК, посочено от него като „потвърждаване на неистина, затаяване на истина в писмена декларация - писмен отговор на искова молба, в други молби по делото, както и от открити съдебни заседания по гр.д.№ 12/2016 г. по описа на ОС Стара Загора, с цел извличане на имотна облага за себе си или за другото“.

В сигнала до РП - Стара Загора подсъдимият посочил, че във връзка с решено на първа инстанция гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора със страни: ищец - „Е.“ ООД и ответници - „Б.И.“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД, от името на „Е.“ ООД, сигнализира за престъпление, извършено от адв.Е. В., както и вероятно наличие на организирана престъпна група за незаконно извличане на имотна облага, с вероятни участници в групата - съдия М. М., Ч.С. - пълномощник и скрит собственик на „Б.И.“ ЕООД и адв.Е. В., собственик на капитала и процесуален представител на „Б.И.“ ЕООД. На следващо място подсъдимият посочил, че никак не е трудно да се предположи, че в ситуация на основателни и доказани иски по делото за ответника „Б.И.“ ЕООД са били налице две възможности - или да потърсят контакт с ищеца „Е.“ ООД за отказ от иска или да заложат на варианта да се сдобият с поръчково съдебно решение. В тази връзка подсъдимият заявил, че очевидно от „Б.И.“ ЕООД са заложили на варианта да пробият в съда, да заложат на контакт със съдия- докладчика, при това са убедени, че могат да си уредят съдебните решения и на последващите инстанции - АС Пловдив и ВКС. Подсъдимият отбелязал, че съществена и решаваща роля за постановеното решение са твърденията на адв.Е. В., дадени в писмения отговор на исковата молба, в откритите съдебни заседания по делото, както и в други молби и писмени бележки, както и че на базата на тези откровено лъжливи твърдения и показания се улеснявала ролята на съдия М. да изпълни поръчката. За съдия М. подсъдимият написал в сигнала, че умишлено не е изпълнила искането им да бъдат изпратени протоколите от откритите с.з. на РП Стара Загора за евентуално наличие на престъпление от адв.В. и юрк.П., тъй като това не се връзвало с вероятно установените парични отношения между съдия и страна. Изрично подсъдимият посочил, че искането им е било направено устно няколко пъти в открити съдебни заседания, както и в нарочна писмена молба по делото да се изпратят протоколите от съдебните заседания, ведно с отговорите на исковите молби на прокуратурата, тъй като вероятно е налице осъществен фактически състав на чл.290а от НК, доколкото процесуалните представители и на двамата ответници, които са и едноличен собственик на капитала на единия и прокурист на втория, са излъгали откровено писмено и устно, че не са водени тристранни преговори между „Е.“ ООД, „Б.И.“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД, че не е подготвяно тристранно споразумение между тях, че „Б.И.“ ЕООД не са знаели за задължения на „ГУСВ“ ЕАД към „Е.“ ООД и че с двустранната си сделка ще увредят други кредитори, като тези показания в крайна сметка са били използвани от съдия М., за да реши делото против „Е.“ ООД и да изпълни

поръчката.

В посочения сигнал до РП Стара Загора подсъдимият описал поведението на адв.В. в качеството □ на процесуален представител на ответника „Б.И.“ ЕООД още от самото начало на делото с изготвянето на писмен отговор на исковата молба, както и в хода на проведените по делото открити съдебни заседания, като заявил, че адв.В. грубо, нагло и безцеремонно е излъгала, че не е знаела за водени тристранни преговори, за задължения на „ГУСВ“ ЕАД към „Е.“ ООД, както и че сделките, сключени между „ГУСВ“ ЕАД и „Б.И.“ ЕООД увреждат кредиторите, в т.ч. и кредиторът „Е.“ ООД, тъй като такава среща е имало, на която той е присъствал лично, както е присъствала лично и адв.В., Чавдар Савов, Л.П., на която са били водени тристранни преговори. Отделно от това относно заявеното от адв.В. в отговора на исковата молба в т.2.6, че не е имало тристранни преговори за сключване на споразумение за заличаване на възбрана, наложена от „Е.“ ООД върху имот, собственост на „ГУСВ“, подсъдимият отбелязал, че същото се опровергава със сключено споразумение от 03.07.2015 г. между „ГУСВ“ ЕАД и „Б.И.“ ЕООД, доколкото това споразумение било част от приложените документи към нотариалния акт при изповядване на процесната сделка.

В сигнала до РП - Стара Загора подсъдимият посочил още, че в протокол от с.з на 27.09.2016 г. адв.В. е заявила, че на нея не □ известно доверителят □ да е участвал в такива преговори, както и че в нейно присъствие не са водени такива преговори, че тя не е участвала и не е присъствала на такива, което било абсолютна лъжа, тъй като адв.В. лично е присъствала на преговорите, които са били проведени в сградата на ГУСВ, освен това като пълномощник по прехвърлителната сделка тя е била запозната с клаузите на споразумението от 03.07.2015 г., тъй като то е било част от приложените към нотариалния акт документи. Допълнително подсъдимият посочил, че доколкото адв.В. е и едноличен собственик на капитала на „Б.И.“ ЕООД, именно тя имала пряк интерес да затаи истина или да потвърди неистина, тъй като процесният Павлов иск по гражданското дело, както и този по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора засягат финансовото състояние на дружеството и неговата цена, както и че в открито съдебно заседание процесуалният представител на другия ответник „ГУСВ“ ЕАД юрк.Л.П. е признала, че те като цяло не оспорват воденето на преговори, както и тристранното споразумение.

За председателя V-ти гр.състав на ОС Стара Загора съдия М. подсъдимият посочил в сигнала, че само тя не е видяла очевидното знание на ответника „Б.И.“ ЕООД за увреждащия характер на прехвърлителната сделка, както и че умишлено е игнорирала съдържащото се в споразумението от 03.07.2015 г. безспорно доказателство, че „Б.И.“ ЕООД са знаели, че „Е.“ ООД е кредитор на „ГУСВ“ ЕАД от години. Подсъдимият цитирал номера и датата на постановеното съдебно решение по гр.д. 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, като отбелязал, че със същото искове на „Е.“ ООД са били отхвърлени, като същевременно дружеството му е било осъдено да заплати

разноски на „Б.И.“ ЕООД в размер на 20 000 лв. и на „ГУСВ“ ЕАД - в размер на 450 лв. Подсъдимият изразил недоволството си от фактическите и правни изводи на съда, че по делото не се доказва да са водени тристранни преговори между страните, че изпратеният по електронен път проект на споразумение няма данни да е известен на „Б.И.“ ЕООД, че не може да се направи извод за знание на „Б.И.“ ЕООД, че „Е.“ ООД има качеството на кредитор, че няма данни за наличие на задължения на „ГУСВ“ ЕАД към „Е.“ ООД към 11.08.2015 г. - датата на увреждащите сделки, че не е налице знание и за самото увреждане. Подсъдимият изразил становището си за неправилност на постановения съдебен акт, като цитирал съдебна практика по подобни казуси и посочил, че умишлено съдия М. не е допуснала съдебно-техническа експертиза за установяване на обстоятелството, че такива преговори са водени, както и че имало проект на тристранно споразумение, доколкото по друго дело между същите страни със същите искове, но за различно имущество, което е било прехвърляно, съдията е допуснал такава експертиза и от нейното заключение се доказвало, че от „ГУСВ“ ЕАД по електронна поща е изпратен проект на тристранно споразумение и че съдържанието на разпечатката на хартиен носител на споразумението отговаря на съдържанието на прикачения файл, че умишлено съдия М. не е допуснала въпроси към ответниците, или пък не е позволила точна формулировка на въпросите, респ. неточни били отговорите, че умишлено не е съобщила константна съдебна практика, включително и задължителна по същите казуси, че необсъдено и игнорирано от състава било споразумението от 03.07.2015 г., което било най-важното пряко доказателство за знанието на третото лице „Б.И.“ ЕООД за увреждането. В края на сигнала до РП Стара Загора подсъдимият заявил, че в следствие на действията на адв.Е. В. дружеството му търпи сериозни вреди, осъдено е да заплати разноски на „Б.И.“ ЕООД и на „ГУСВ“ ЕАД, освен това срещу него е заведено гр.д № 78/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора за вреди, в размер на 50000 лв., така същото рискува да бъде осъдено за стотици хиляди левове при приключване на двете дела на всички инстанции.

С постановление на РП Стара Загора от 09.05.2017 г. на основание чл. 35, ал. 3 от НПК горепосоченият сигнал на подсъдимия /заведен с вх.№ 1666/2017 г. от 03.05.2017 г., по описа на РП - Стара Загора/, ведно с приложени към него материали, бил изпратен по компетентност на Софийска градска прокуратура, специализирано звено „АнтиК.“ с мотивите, че в същия се съдържат данни за деяния, извършени от магистрат - съдия М. М. от ОС Стара Загора. На 12.05.2017г. материалите по пр. пр. № 1666/2017 г., по описа на РП Стара Загора постъпили във входящо деловодство на Софийска градска прокуратура. Въз основа на материалите, съдържащи се в пр.пр.№ 1666/2017 г., по описа на РП Стара Загора, в СГП - СЗА била образувана прокурорска преписка № 15341/2017 г. С постановление на прокурор от Софийска градска прокуратура, Специализирано звено „АнтиК.“ от 22.05.2017 г. било отказано да бъдат приети по компетентност в СГП-СЗА материалите по пр.пр.№ 1666/2017 г., по описа на РП Стара Загора, с мотивите, че от същите не се формира извод за наличие на данни за

извършено престъпление от магистрат и в частност от съдия М. М. от ОС Стара Загора. С постановление на прокурор при Върховна касационна прокуратура от 09.06.2017 г. посоченото постановление на Софийска градска прокуратура, Специализирано звено „АнтиК.“ от 22.05.2017 г. било отменено, като били дадени указания на Софийска градска прокуратура да се произнесе по същество относно обстоятелството осъществено ли е престъпление от магистрат.

Същевременно в Софийска градска прокуратура - Специализирано звено „АнтиК.“ била образувана пр.пр.№ 16060/2017 г. на основание изпратения от свидетелката Р.Т. — съдия в ОС -Стара Загора препис от съдебен протокол, по повод направеното искане на подсъдимия в съдебно заседание на 31.05.2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора. С постановление на прокурор при СГП - СЗА от 22.06.2017 г. по горепосочената преписка, на служители на ДАНС било възложено извършването на проверка по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 от ЗСВ.

На 03.07.2017 г. в деловодството на ОС Стара Загора постъпила молба от „Е.“ ООД чрез управителя подс.К. А. М. /вх.№ 8369/03.07.2017 г./ по гр.д. № 12/2016 г., по описа на ОС - Стара Загора, с която същият приложил копия от сигналите си до ДАНС и ИВСС, съдържаща искане да бъде отменено протоколното определение за даване ход на гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора и обявяването му за решаване, както и за отвод на съдията.

С постановление на СГП - СЗА от 26.07.2017 г. материалите по пр.пр. № 15341/2017 г., по описа на СГП - СЗА били присъединени към тези по пр.пр. 16060/2017 г., по описа на същата прокуратура, доколкото двете преписки имали идентичен предмет. Присъединените материали били изпратени на ДАНС за прилагане към пр.пр.№ 16060/2017 г., по описа на СГП - СЗА и вземане предвид при извършване на проверката по чл.145 от ЗСВ. Проверката по случая била възложена на свидетеля Г. В.М. в качеството му на служител на ДАНС.

В хода на извършената проверка от подсъдимия били изискани писмени сведения, съобразно указанията на наблюдаващия прокурор. Подсъдимият депозирал писмени сведения, които подготвил предварително, предавайки ги на свидетеля Матеев. Сведенията, които подсъдимият предоставил, били адресирани до прокурора и в тях подсъдимият посочил, че същите са във връзка с пр.пр.№ 16060/2017 г. и № 15341/2017 г. по описа на СГП - СЗА. По първия поставен към него въпрос, съобразно указанията на прокурора, подсъдимият отговорил, че не знае кой е купил съдебното решение и дали то е плод на плащане на подкуп или на зависимости, като заявил, че естествено има подозрения и основателни предположения. Подсъдимият посочил, че било ясно кой има интерес от това поръчково и платено съдебно решение, още повече, че вероятно бил ползван посредник/посредници и той нямало как да знае нито как точно е станало това, нито кой е реализирал схемата. Подсъдимият допълнил, че цялото движение на гражданското дело от образуването му до постановяване на първоинстанционното решение е вероятно поръчково и платено правораздаване в схема „Е.“ ООД да бъде осъдено да плати стотици хиляди

левовете като разноси и като дължимо обезщетение за претърпени вреди от ответника „Б.И.“ ЕООД. Подсъдимият пояснил, че било вярно, че „Е.“ ООД е завел иска, но за това той имал правен интерес като кредитор и въпреки ежедневните разговори за К. в съдебната система, не са предполагал, че е толкова масова и повсеместна, и че все пак са разчитали на безпристрастен и неподкупен съд. В тази връзка подсъдимият написал, че е налице и вероятно дължностно престъпление от окръжния съдия М., а възможно и съучастие и/или помагачество, както и че той счита категорично, че това съдебно решение е резултат на натиск върху съдията, и не е плод на нейното вътрешно убеждение, а по-скоро на предубеждение, подплатено с пари за нея или със служебен или институционален натиск. За съдия М. подсъдимият написал още, че умишлено е игнорирала и не е обсъдила съдържанието се в споразумението от 03.07.2015 г. между „ГУСВ“ ЕАД и „Б.И.“ ЕООД безспорно доказателство, че „Б.И.“ ЕООД са знаели, че „Е.“ ООД е кредитор от години на „ГУСВ“ ЕАД, че е договорено да се плати известна сума на „Е.“ ООД като погашение на част от вземанията му, и плащането да дойде именно от „Б.И.“ ЕООД, че умишлено не е допуснала СТЕ за доказване на обстоятелството за наличие на водени тристранни преговори и подготвян проект на тристранно споразумение, а по друго дело между същите страни и със същите искове като основание, но за различно прехвърлено имущество, съдията - докладчик е допуснал такава СТЕ и резултатите от нея били, че „ГУСВ“ ЕАД са изпратили на „Е.“ ООД по имейл приложения по делото проект на тристранно споразумение между „Е.“ ООД, „Б.И.“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД и съдържанието на прикачения файл на електронно писмо отговаря на приложената по делото разпечатка от тристранното споразумение; че умишлено съдия М. не е допуснала конкретни, точни и ясни въпроси към ответниците, за доказване участието на адв.В., юрк.П. и управителя на „Е.“ ООД в тристранни преговори и подписване на споразумение; че с поръчковото решение съдия М. им причинила сериозни финансови загуби, платени разходи за ОС -Стара Загора, дължима такса за въззивна жалба, присъдени разноси в тяхна тежест. По втория въпрос, който му бил поставен, съобразно дадените от прокурора указания, относно натиска, който му е бил оказан от адв.В. и охранители, подсъдимият заявил в писмените си сведения, че грубо и явно не е бил заплашван, като посочил кога и къде са били двете срещи, и как са протекли същите.

След приключване на проверката от ДАНС материалите по преписката, сред които били приложени и писмените сведения на подсъдимия, били изпратени на СГП - СЗА с писмо рег.№ К- 1820/27.09.2017 г. по компетентност. С Постановление на прокурор при Софийска градска прокуратура, Специализирано звено „АнтиК.“ от 09.10.2017г. по пр.пр.№ 16060/2017 г., по описа на СГП, СЗА, било отказано да бъде образувано досъдебно производство по материалите, съдържащи се в посочената преписка, за извършено престъпление от М. М. - съдия в Окръжен съд - Стара Загора, във връзка с разглеждането, допускането и събирането на доказателства, постановяването на съдебни актове и решаването на гр.д.№ 12/2016 г. по описа на ОС -Стара Загора, V-ти граждански състав. В

постановлението за отказ да бъде образувано досъдебно производство прокурорът посочил, че в материалите по преписката липсват данни за извършено престъпление от страна на магистрата съдия М. М., както и че в сигнала на подсъдимия, както и в последващите му сведения се съдържат общи изявления, субективни оценки и квалификации и недоволство от взетите решения от страна на съдия М. по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС - Стара Загора, ГО, V-ти състав. Относно изявленията на подсъдимия в съдебно заседание на 31.05.2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС - Стара Загора, че спрямо него е бил оказван натиск да оттегли иска си по гр.д № 12/2016 г., по описа на ОС - Стара Загора, проверката не е установила спрямо подсъдимия да е било отправяно заплашване, за да предприеме конкретно поведение - оттегляне на предявени по съдебен ред искове, поради което не са налице данни за извършени престъпления спрямо него. Относно твърденията на подсъдимия в сигнала му до РП - Стара Загора, свързани с поведението на адв.Е. В. и юрк.П. при разглеждане на гр.д № 12/2016 г., по описа на ОС - Стара Загора, и дали същото осъществява признаците на престъпление по чл.290а от НК, прокурорът от СГП - СЗА посочил в постановлението си, че вземането на отношение по този въпрос е от компетентността на РП - Стара Загора, с оглед правилата на местната и родовата подсъдност, поради което е необходимо копие от сигнала на подсъдимия до РП -Стара Загора да бъде изпратено на РП - Стара Загора по компетентност.

В тази връзка на основание чл. 35, ал. 1 и чл. 36, ал. 1 от НПК на РП - Стара Загора било изпратено ксерокопие от сигнала на подсъдимия К. М. до РП - Стара Загора за преценка наличието на данни за извършено престъпление по чл.290а от НК на територията на гр.Стара Загора. Горепосоченото постановление на прокурор при Софийска градска прокуратура, Специализирано звено „АнтиК.” от 09.10.2017 г. по пр.пр.№ 16060/2017 г. по описа на СГП, СЗА, ведно с копие от сигнала на подсъдимия, било получено в РП - Стара Загора на 12.10.2017 г. и заведено при тях като пр.пр. вх.№ 3986/2017 г. по описа на РП Стара Загора. С постановление от 17.10.2017 г. на РП - Стара Загора по посочената прокурорска преписка било образувано досъдебно производство № 93/2017 г. по описа на Окръжен следствен отдел в ОП - Стара Загора срещу подсъдимия К. А. М. за това, че на 03.05.2017 г. в гр.Стара Загора пред надлежен орган на властта, а именно прокурор в РП - Стара Загора набедил съдия от Окръжен съд - Стара Загора - М. М., че е извършила престъпления по чл. 321, ал. 3 от НК, чл. 282, ал. 1 от НК и чл. 302, т. 1 във вр. с чл. 301, ал. 1 от НК, макар да знаел, че набеденото от него лице е невинно - престъпление по чл. 286, ал. 1 от НК.

След като с постановление от 20.08.2018 г. на Главния прокурор на Р.България по преписка вх.№ 5608/2018 г. разследването по досъдебно производство № 93/2017 г., по описа на ОСЛО при ОП Стара Загора било възложено да бъде извършено в района на РП Сливен, с постановление на прокурор при ОП Сливен от 03.09.2018 г. било възложено на следовател при ОСЛО — ОП - Сливен, където същото било заведено като сл.д. № 39/2018 г., с пр.пр.№ 2830/2018 г. по описа на РП Сливен. С постановление за привличане на обвиняем от 22.11.2018 г., предявено на 29.11.2018 г., по досъдебно

производство сл.д. № 39/2018 г., по описа на ОСлО при ОП Сливен, пр.пр.№ 2830/2018 г., по описа на РП Сливен на подсъдимия М. било повдигнато обвинение по чл. 286, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК за извършено престъпление по чл. 286, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, въз основа на който било образувано НОХД № 66/2019 г., по описа на РС Сливен, НО, 3 състав. В проведено открито съдебно заседание на 08.05.2019 г. съдебният състав приел, че делото е местно подсъдно на Софийски районен съд, поради което със свое определение от същата дата прекратил съдебното производство и изпратил делото на Софийски районен съд по подсъдност.

Междувременно решението, постановено по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора, ГО, V-ти състав, било обжалвано от „Е.” ООД пред Апелативен съд Пловдив, където било образувано в.гр.д.№ 493/2017г., по описа на АС Пловдив, III гр. състав. С решение № 9 от 12.01.2018г., постановено по в.гр.д.№ 493/2017 г. по описа на АС Пловдив, III гр. състав, въззивната инстанция потвърдила изцяло решението по гр.д.№ 12/2016 г. по описа на ОС Стара Загора. По касационна жалба на „Е.” ООД срещу решение № 9 от 12.01.2018 г., постановено по в.гр.д.№ 493/2017 г., по описа на АС Пловдив, III гр. състав, било образувано гр.д.№ 3482/2018 г., по описа на ВКС, 4-то гражданско отделение. С определение № 145 от 19.02.2019 г., постановено по гр.д.№ 3482/2018 г., по описа на ВКС, 4-то гражданско отделение, ВКС приел, че допускане на касационно обжалване се обосновава по иска с правно основание чл. 135 от ЗЗД във връзка със знанието на купувача по обусловилия изхода на спора въпрос за задължението на съда да направи преценка от фактическа страна на всички спорни обстоятелства и да обсъди всички доказателства по делото в тяхната съвкупност. По изложените съображения ВКС допуснал касационно обжалване на решение № 9 от 12.01.2018 г., постановено по в.гр.д.№ 493/2017 г. по описа на АС Пловдив, III гр. състав, в частта му, с което се потвърждава решението по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, с което се отхвърля предявения от „Е.” ООД против „ГУСВ” ЕАД и „Б.И.” ЕООД иск за обявяване за недействителен по отношение на него сключения между ответните дружества договор за прехвърляне на недвижим имот от 11.08.2015 г., обективиран в н.а.№ 96, том IV, рег.№ 3092, дело № 343/2015 г. на нотариус С.Ч.. С решение № 134 от 05.08.2019 г., постановено по гр.д.№ 3482/2018 г., по описа на ВКС, 4-то гражданско отделение, ВКС отменил решение № 9 от 12.01.2018 г., постановено по в.гр.д.№ 493/2017 г., по описа на АС Пловдив, III гр. състав, в частта му, с което се потвърждава решението по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, с което се отхвърля предявения от „Е.” ООД против „ГУСВ” ЕАД и „Б.И.” ЕООД иск за обявяване за недействителен по отношение на него сключения между ответните дружества договор за прехвърляне на недвижим имот от 11.08.2015г., като върнал делото на въззивния апелативен съд Пловдив за ново разглеждане. В мотивите на своето решение ВКС посочил, че въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение на чл. 201 от ГПК, като е отказал да възложи на вещото лице извършването на допълнително заключение по допуснатата пред него съдебно-техническа експертиза, както и че съдът не е отчел, че

изготвянето □ се налага, предвид обстоятелството, че един от ответниците /задължителни необходими другари в производството/ е признал, че страните са водили преговори, а другият ответник отрича този факт. При допускането на допълнителна СТЕ, и обсъждане на заключението □ в съвкупност с останалите доказателства по делото, биха могли да се установят релевантни за спора обстоятелства, които евентуално да доведат до различни правни изводи, респективно до изход на спора, различен от постановеното въззивно решение. След връщане на делото на Апелативен съд - Пловдив за ново разглеждане било образувано въззивно гр.д. № 399/2019 г. по описа на Пловдивски апелативен съд, II граждански състав.

На 04.10.2019 г. между „Е.” ООД, представлявано от подсъдимия К. М., „Б.И.” ЕООД, „К.И К.” ЕООД и А. Х.А. било сключено споразумение, по силата на което „Е.” ООД се съгласява да направи пълен отказ от спорното право по реда на чл. 233 от ГПК по следните дела - по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора, ГК, V-ти състав и по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора, като поиска обезсилване на постановените първоинстанционни решения по посочените дела. На 15.10.2019 г. подсъдимият М. в качеството си на управител и законен представител на „Е.” ООД депозирал молба до Апелативен съд - Пловдив, II граждански състав, /вх.№8024/15.10.2019 по в.гр.д.№ 399/2019 г., по описа на АС -Пловдив, II граждански състав, в която посочил, че на основание чл. 233 от ГПК от името на „Е.” ООД прави пълен отказ от спорното право, във връзка с което е депозирана искова молба и е образувано гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, както и че желае да бъдат обезсилени постановените съдебни актове и производството по делото да бъде прекратено. С определение № 516 от 17.12.2019г. по въззивно гражданско дело № 399/2019 г., по описа на АС - Пловдив, II граждански състав, съдът обезсилил поради отказ от иск от страна на ищеца „Е.” ООД постановените решения по гр.д.№ 12/2016 г. по описа на ОС Стара Загора, в частта, в която се отхвърля предявения от „Е.” ООД против „ГУСВ” ЕАД и „Б.И.” ЕООД иск за обявяване за недействителен по отношение на него сключения между ответните дружества договор за прехвърляне на недвижим имот от 11.08.2015г., обективиран в н.а.№ 96, том IV, рег.№ 3092, дело № 343/2015 г. на нотариус С.Ч. и прекратил производството по исковата молба на „Е.” ООД против „ГУСВ” ЕАД и „Б.И.” ЕООД в частта, в която е предявен искът по чл.135 от ЗЗД.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава от събраните в хода на съдебното следствие доказателства - обясненията на подсъдимия К. А. М., показанията на свидетелите М. М. М., Р.А.Т. и Г. В.М., дадени в хода на съдебното следствие, както и писмените доказателства и доказателствени средства, както следва: копие на сигнал от К. А. М. до Районна прокуратура - Стара Загора вх.№ 1666/2017 г. от 03.05.2017 г., заверен препис от решение № 51 от 20.02.2017 г. постановено по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти граждански състав, заверен препис от протокол от с.з на 19 януари 2017 г. по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти граждански състав, заверен препис от протокол от с.з. на 15 ноември 2016 г. по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти граждански състав,

заверен препис от протокол от с.з. на 27 септември 2016 г. по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти граждански състав, заверен препис от протокол от с.з. от 14 декември 2016 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, търговско отделение, заверен препис от протокол от с.з. на 18.01.2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, търговско отделение, заверен препис от протокол от с.з. на 22 февруари 2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, Търговско отделение, заверен препис от протокол от с.з. на 12 април 2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, Търговско отделение, заверен препис от протокол от с.з. на 10 май 2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, търговско отделение, заверен препис от протокол от с.з. на 31 май 2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора, търговско отделение, заверен препис от протокол от с.з. на 20 септември 2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, търговско отделение, заверен препис от протокол от с.з. на 18 октомври 2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, Търговско отделение, копие на сигнал до Инспектората на Висшия съдебен съвет от К. А.а М. - управител на „Е.” ООД с вх.№ 2196/05.04.2017 г., заверен препис от определение № 412 от 05.09.2017 г. по в.гр.д.№ 493/2017 г. по описа на Апелативен съд Пловдив, III граждански състав, заверен препис от протокол от с.з. на 25.10.2017 г. по в.гр.д.№ 493/2017 г., по описа на Апелативен съд Пловдив, III гр.състав, заверен препис от протокол от с.з. на 13.12.2017 г. по в.гр.д.№ 493/2017 г., по описа на Апелативен съд - Пловдив, III граждански състав, заверен препис от решение № 9 от 12.01.2018г. по в.гр.д.№ 493/2017 г., по описа на Апелативен съд Пловдив, III граждански състав, заверен препис от протокол от с.з. на 9 февруари 2017 г. по гр.д. №78/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти граждански състав, заверен препис от протокол от с.з.на 13.04.2017 г. по гр.д.№78/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти граждански състав, заверен препис от протокол от с.з. на 22 юни 2017 г. по гр.д.№78/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти граждански състав, заверен препис от решение № 266 от 21.07.2017 г. по гр.д. №78/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, V-ти граждански състав, заверено копие на молба от „Е.” ООД, представлявано от управителя К. А. М. до ОС Стара Загора по гр.д.№ 78/2016 г., вх.№ 8367/03.07.2017 г., заверено копие на Постановление от 22.05.2017 г. на прокурор при СГП - СЗА по пр.пр.№ 15341/2017 г., по описа на СГП, сигнал до ДАНС вх.№ Ж-297 от 03.05.2017 г. от К. А. М., заверено копие на сведения от К. А. М. с дата 18.09.2017 г., приложени по пр.пр.№ 16060/2017 г., по описа на СГП - СЗА, заверено копие на споразумение от 03.07.2015 г. между „Б.И.”ЕООД и „ГУСВ” ЕАД, заверено копие на отговор на искова молба от „Б.И.” ЕООД до ОС - Стара Загора, ГО, V-ти състав по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС -Стара Загора, ГО, V-ти състав, заверено копие от споразумение от 29.07.2015 г. между „Б.И.”ЕООД, „ГУСВ” ЕАД и „Е.” ООД, заверено копие на постановление от 26.07.2017 г. на прокурор при СГП - СЗА по пр.пр.№ 15341/2017 г., по описа на СГП - СЗА, заверено копие на постановление от 22.06.2017 г. на прокурор при СГП - СЗА по пр.пр.№ 16060/2017 г., по описа на СГП - СЗА, заверено копие от протокол от с.з. на 31 май 2017 г. по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС

Стара Загора, Търговско отделение, заверено копие на постановление от 09.06.2017 г. на ВКП отдел 01 „Специализиран” вх.№ 5715/2017 г., заверено копие на постановление от 22.05.2017 г. на прокурор при СГП - СЗА по пр.пр. № 15341/2017 г., по описа на СГП - СЗА, заверено копие на постановление от 09.10.2017г. за отказ от образуване на досъдебно производство по пр.пр. № 16060/2017 г. по описа на СГП - СЗА, заверено копие на постановление от г. на прокурор при СГП - СЗА по пр.пр. № 16060/2017 г. по описа на СГП - СЗА, заверено копие на постановление от 26.07.2017 г. на прокурор при СГП - СЗА по пр.пр. № 15341/2017 г., заверено копие от протокол от с.з. на 27 септември 2016 г. по гр.д. № 12/2016 г. по описа на ОС Стара Загора, V гр.състав, заверено копие на нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 96, том IV, рег.№ 3092 дело № 343 от 2015 г. на нотариус С.Ч. с район на действие РС Стара Загора, заверено копие на заключение на СТЕ по т.д.№ 69/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, заверено копие на сигнал от К. А. М. до Главния инспектор при Инспектората на ВСС вх.№ 3873/05.05.2017 г., заверено копие на становище изх.№ СР -17 - 218 от 19.05.2017г. по сигнал вх.№ 2196/05.04.2017 г. по описа на ИВСС от С.М. - инспектор в ИВСС, заверено копие на споразумение от 04.10.2019г. между „Е.” ООД, „Б.И.” ЕООД, „К.И К.” ЕООД и А. Х.А., заверено копие от определение № 145 от 19.02.2019 г. по гр.д. № 3482/2018 г. по описа на ВКС, 4 –то гражданско отделение, заверено копие на решение № 134 от 05.08.2019 г. постановено по гр.д. № 3482/2018 г. по описа на ВКС, 4 -то гражданско отделение, заверено копие на молба от „Е.” ООД до АС - Пловдив по гр.д. № 399/2019 г., по описа на АС Пловдив, ГО, 3 състав вх.№ 8024/15.10.2019 г., заверено копие от протокол от с.з. на 25.11.2019 г. по въззивно гр.д. № 399/2019 г. по описа на АС Пловдив, 2 -ри гр.състав, заверено копие на определение № 516 от 17.12.2019 г. по в.гр.д. № 399/2019 г. по описа на АС Пловдив, 2 -ри гр.състав, заверено копие на молба от „Б.И.” ЕООД до АС Пловдив, ГО, 2-ри състав по в.гр.д.№ 399/2019 г. вх.№ 9197/21.11.2019 г., писмо на РП Стара Загора № 1666/2017 г. от 06.08.2020 г., писмо на РП Стара Загора № 1666/2017 г. и № 3986/2017 г. PRB2020079629360, писмо на РП Стара Загора № 3986/2017 г. от 11.02.2021 г. и справка за съдимост на подсъдимия К. А. М..

Настоящият въззивен съдебен състав счита, че първоинстанционният съд е събрал необходимите за изясняване на истината по делото доказателства и не е ограничил страните в упражняване на правата им да правят относими доказателствени искания.

Районният съд не е допуснал процесуални нарушения и логически несъответствия и при обсъждането на доказателствата по делото и е формирал обосновани фактически изводи, които се споделят и от въззивната инстанция. Същият подробно е посочил в мотивите към първоинстанционната присъда кои от съответните обстоятелства на инкриминираните деяния от кои от гласните и писмените доказателства по делото се установяват, като се е аргументирал надлежно защо е кредитирал съответните доказателствени източници.

В тази връзка е необходимо да се отчете, че когато изразява съгласие с

доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста /р. 372/01.10.2012г. по н.д. № 1158/2012г. на ВКС, НК, III НО/. В това отношение е необходимо да се отбележи, че страните също не оспорват приетата от първия съд фактическа обстановка.

Събраните по делото доказателства си кореспондират помежду си и категорично установяват наличието на описаните в обвинителния акт деяния, а възраженията на представителя на Софийска районна прокуратура касаят единствено приетата им правна оценка от районния съд.

Престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК е поместено в раздел III на глава VIII от особената част на НК „престъпления против правосъдието“. С престъпния му състав се охраняват обществените отношения, свързани с интересите на правосъдието, а също и личния интерес на набеденото лице.

Престъпният състав предвижда две форми на изпълнителното деяние, като според първата от тях, инкриминирана по настоящото обвинение, се изразява във волеизявление на дееца, с което той приписва престъпление на лице, за което знае, че е невинно. С деянието набеденото лице е уличено в престъпление, което следва да бъде в достатъчна степен определено като сведенията на дееца следва да съдържат факти от обективната и субективна страна на престъпния състав.

В тази връзка изложените от дееца съмнение или предположение за извършено престъпление не реализира престъпния състав на чл. 286, ал. 1 от НК. Изложените становища и мнения с оценъчен характер за личността на конкретно лице също не представляват набедяване, както и всяко друго невярно обстоятелство, което не се отнася до приписване на престъпление /Решение №206 от 11.03.2019г. на ВКС, н.д. №823/2018г/.

Именно позовавайки се на оценъчния характер на твърденията на подсъдимия, инкриминирани в обвинението, първият съд е приел несъставомерност от обективна и субективна страна на деянията. Въззивният съдебен състав е солидарен с правните изводи на районния съд за естеството на инкриминираните твърдения.

В инкриминирания сигнал до РП Стара Загора подсъдимият е съобщил за вероятното наличие на организирана престъпна група за незаконно извличане на имотна облага с вероятни участници, между които и съдия М. от ОС Стара Загора. Подсъдимият се е аргументирал по отношение на твърденията си, включително за това, че от ответника по делото „Б.И.“ ЕООД били приели варианта да пробият в съда, да заложат на контакт със съдия-докладчика /съдия М./, при това били убедени, че могат да си уредят съдебните решения и на последващите инстанции - АС Пловдив и ВКС.

За да достигне до този извод подсъдимият се е позовал на писмения отговор на исковата молба и в други молби и писмени бележки, а също твърдения в откритите съдебни заседания по делото. Добавил е, че процесуалните представители и на двамата ответници /адв.В. и юрк.П./

излъгали писмено и устно, че не са водени тристранни преговори между „Е.“ ООД, „Б.И.“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД, че не е подготвяно тристранно споразумение между тях, че „Б.И.“ ЕООД, че не са знаели за задължения на „ГУСВ“ ЕАД към „Е.“ ООД и че с двустранната си сделка ще увредят други кредитори, както и че на базата на тези откровено лъжливи твърдения и показания се улеснявала ролята на съдия М. да изпълни поръчката. Интерпретирал е и процесуалното поведение на процесуалния представител на ответник по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора адв.Е. В., свързано с отричането □ да знае за провеждани преговори между „Б.И.“ ЕООД и „ГУСВ“ ЕАД, а също и споразумение от 03.07.2015 г. между „ГУСВ“ ЕАД и „Б.И.“ ЕООД. Посочил е, че тъй като адв. В. има качество и на едноличен собственик на капитала на „Б.И.“ ЕООД, именно тя имала пряк интерес да затаи истина или да потвърди неистина.

Като действия на съдия М. подсъдимият е посочил умишлено игнориране на въпросното споразумение, с оглед правното му значение по делото за това, че от „Б.И.“ ЕООД знаели, че „Е.“ ООД били кредитор на ГУСВ ЕАД от години. В тази връзка е изразил несъгласието си с изразеното в мотивите на съда за това, че по делото не се доказва да са водени тристранни преговори между страните, че изпратеният по електронен път проект на споразумение няма данни да е известен на „Б.И.“ ЕООД, че не може да се направи извод за знание на „Б.И.“ ЕООД, че „Е.“ ООД има качеството на кредитор, че няма данни за наличие на задължения на „ГУСВ“ ЕАД към „Е.“ ООД към 11.08.2015 г. Подсъдимият е изтъкнал като довод и недопускането на съдебно-техническа експертиза за установяване на обстоятелството, че такива преговори са водени, каквато била допусната по паралелно воденото търговско дело. Твърди, че съдия М. умишлено не изпълнила искането да бъдат изпратени протоколите от откритите съдебни заседания по делото на РП Стара Загора с оглед данни за евентуално извършено престъпление от адв.В. и юрк.П..

От изложеното в сигнала се налагат няколко извода.

Подсъдимият е формулирал сигнала си до РП Стара Загора, като е изложил на първо място твърдение за евентуално наличие на престъпления по чл. 321, ал. 3, във вр. с ал. 2 от НК, описал е възможната вторична престъпна дейност на членовете на евентуалната организирана престъпна група, включително на съдия М. /по чл. 282, ал. 1 от НК/ престъпление по служба и чл. 302, т. 1, във вр. с чл. 301, ал. 1 от НК /подкуп, извършен от съдия/, а също подробно се е аргументирал защо приема, макар и под условност, че са извършени съответните престъпления.

В сигнала си подсъдимият е изложил различни действия на съдия М., извършени в нейното служебно качество, с които е изразил несъгласие както следва: по събиране и проверка на доказателствата по гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора – отказа за допускане на СТЕ по искане на ищеца подсъдим, недопускане на въпроси до страните във връзка с предмета на делото; по мотивите на съдебния акт за това, че не се доказало воденето на въпросните тристранни преговори, а споразумението не било известно на „Б.И.“ ЕООД и др., а също и във връзка с особеното искане, на което съдът

отказал да бъдат изпратени протоколите от откритите съдебни заседания по делото на РП Стара Загора с оглед данни за евентуално извършено престъпление от адв.В. и юрк.П..

Изложените действия на съдия М. представляват фактически твърдения, които сами по себе си не могат да бъдат квалифицирани като престъпления, след като по естеството си са процесуални действия извършени по реда на съответния процесуален закон от магистрат - съдия в хода на гражданско дело. В това отношение правилно тези фактически твърдения са преценени от първия съд като непълноценни за квалификация по чл. 286, ал. 1 от НК, а несъгласието с правилността им е определено с оценъчен характер.

За да получат такава правна квалификация, същите следва да бъдат оценени като елементи от по-сложен фактически състав, предвиден в НК, в каквато връзка подсъдимият е предложил посочената по-горе интерпретация на изявления и действия на процесуалните представители на ответниците по делото адв.В. и юрк.П., на ищеца – подсъдимият М., а също и съответната им реакция на съдия М..

Въззивният съд намира доводите на подсъдимия, поставящи процесуалните действия на съдия М. във евентуална връзка с престъпна дейност, за съответни на предмета на гр.д.№ 12/2016 г., по описа на ОС Стара Загора, с оглед естеството на Павловия иск по чл. 135 от ЗЗД. При този иск кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда, ако длъжникът при извършването им е знаел за увреждането. Когато действието е възмездно, лицето, с което длъжникът е договарял, трябва също да е знаело за увреждането. Последното ищецът е целял да докаже, като основен елемент в предмета на доказване по делото, с искането му да бъде изяснена кореспонденцията между ответниците във връзка с въпросното споразумение, на което последвал отказ от съдия М. за назначаване на СТЕ. В пряка връзка с последното се намира категоричното становище на адв.В. за това, че не е знаела за провеждани тристранни преговори, а също и допускането на такава експертиза по воденото търговско дело с идентични страни, която е установила обстоятелства, изгодни за представяването от подсъдимия М. дружество.

Изложените действия на съдия М. логично могат да бъдат свързани с отказа за изпращане на РП Стара Загора на препис от въпросния съдебен протокол с оглед данни за извършено престъпление, както подсъдимият е уточнил, тъй като това не съответствало на установените парични отношения между съдия и страна, както е посочил, доколкото преценката за наличие или не на извършено такова престъпление от страна по делото е направена от съдия М., а същата е в изгода на уличения от ищеца – подсъдим процесуален представител на ответник по делото. Така проследения логически комплекс от фактически обстоятелства - процесуални действия и съдебни актове, би могъл да доведе до извод за евентуална пристрастност на съдията по делото не само у ищеца, който е материално заинтересован от изхода на делото, но и у незаинтересования страничен наблюдател.

Изводът за оценъчния характер на твърденията на подсъдимия,

съдържащи се в сигнала до РП Стара Загора се консолидира от незаконосъобразния характер на отказа на съдия М. да назначи СТЕ за изследване на кореспонденцията между дружествата ответници, установен от ВКС по гр.д.№ 3482/2018 г., по описа на ВКС, като действие решаващо за изясняване на делото.

Поради изложеното въззивният съдебен състав намира, че твърденията на подсъдимия не могат да се определят като произволни, а са подкрепени от фактически обстоятелства, които в своята съвкупност и взаимовръзка биха могли да бъдат интерпретирани по предложения от подсъдимия начин. Нещо повече, последното намира отражение в условността на твърденията му с характерната им оценъчност, тъй като още от самото начало на сигнала подсъдимият е заявил същата, говорейки за „евентуално“ извършени престъпления.

Изложените изводи важат и относно другия носител на твърдения, инкриминирани от обвинението, а именно сведенията на подсъдимия адресирани до прокурора във връзка с пр.пр.№ 16060/2017 г. и № 15341/2017 г. по описа на СГП – СЗА. В тях подсъдимият М. е уточнил, че твърденията му се основават на подозрения и предположения, движението на делото от образуването му до постановяването на първоинстанционното решение, което вероятно било поръчково и платено с цел представляването от него дружество да изгуби делото. Намерил е, че е налице вероятно извършено длъжностно престъпление от съдия М., а възможно и извършването му в съучастие. Изразил е категоричното си становище, че съдебното решение по делото е резултат от натиск върху съдията, не е плод на вътрешно убеждение, а по-скоро на предубеждение, подплатено с пари за съдията или със служебен или инстанционен натиск. Отново е интерпретирал правното значение на въпросното споразумение от 03.07.2015г. и отказа на съдия М. да изследва посредством СТЕ интернет кореспонденцията между ответните дружества за установяване на воденето на тристранни преговори, като е навел в противовес установеното по паралелно воденото търговско дело във връзка с аналогично искане. Отново се е позовал на отказ на съдия М. да уважи другото му доказателствено искане, свързано с допускане на конкретни, точни и ясни въпроси към ответниците за доказване участието на адв.В., юрк.П. и управителя на „Е.“ ООД в тристранни преговори и подписване на споразумение.

Въззивният съд намира твърденията в обсъдените сведения на подсъдимия също за оценъчни, доколкото и в същите подсъдимият се позовава на комплекса от процесуалните действия страните и на съдия М., с които последната е ограничила правата му като процесуален представител на страна по делото, която позиция е подкрепена от цитираното по-горе решение по гр.д.№ 3482/2018 г., по описа на ВКС, което според него води до оценъчното твърдение за вероятност на извода за извършването на престъпление от съдия М. при разглеждането и решаването на въпросното гражданско дело.

Макар разглежданите и инкриминирани от обвинението твърдения на подсъдимия М. обективно да нарушават репутацията на съдия М., с оглед естеството им на негативна оценка за нейните етични и професионални качества, същите следва да се разглеждат в контекста на законоустановените процедури, в които са направени и с оглед наличието на достатъчна фактическа база, на която са интерпретирани по логичен и разумен начин действията на въпросния магистрат /в тази връзка дело *Karpetas v Greece* 6086/10 ЕСПЧ/. В този аспект инкриминираните твърдения представляват правомерен израз на правото на подсъдимия М. да подава жалби, регламентирано в чл. 45 от Конституцията на страната, общественото му задължение за уведомяване за евентуално извършено престъпление от общ характер съгласно чл. 205, ал. 1 от НПК, а също се явяват допустим израз на свободата на изразяване на мнение съгласно чл. 10 от ЕКЗПЧОС.

Поради изложеното въззивният съд напълно приема като правилен и законосъобразен извода на първостепенния съд, че подсъдимият М. не е осъществил както от обективна, така и от субективна страна състава на вмененото му престъпление по чл. 286, ал. 1, във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК, поради което правилно е оправдал същия по повдигнатото му обвинение.

При така извършената от въззивната инстанция проверка на обжалваната присъда, доколкото не бяха установени основания за нейното изменение и отмяна, същата следва да бъде потвърдена.

Воден от горното и на основание чл. 334, т. 6, във връзка с чл. 338 от НПК, СГС, НО, XV-ти въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 03.06.2021 г. на СРС, НО, 101-ви състав по НОХД № 8437/2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____